

יחד היקודית זכיר תשכ"ח להאריך מעט שפע מקיפין
כל החפילין צקור היסני יחיר יוד צעונים וחצין כל
המקד הלסון דהאי יוד תקע זה צקור היחוד הנורא
ופותח רחמה ונפיק מן האור הזה מוחין דזעיר צקורקול
הסופר :

ודלת ראשך צוקספר הסוה זכור תשכ"ח פגס וקצנלח
אור המוחין וייקודית ראש ואשר דשניל ונחצי
מאירין צקורהפילין :

דף י"ד ע"ב סאן דאוקיד סרגח צומפקא דענתח עד
לא מעו ישראל לקדושה דקידרה
היינו צעהיכ שסס ומחפלין הלבור כי צימי הזוהר וכן
צין כל חמוי הספרדים אין האונסה להאריך צקיש עד
הלילה אלא אובלין מצעיי ונחתחלות ציהיש של לילה
הולכין לצידיכ ומחפלין ערצית וכן חפילו צין חמוי
אשכנזים סנחפסמו להאריך צקיש עד הלילה הרצח וכך
נהג מן הקדוש חלקי טורח רצינו ישראל צעשיע חבל
אעפ"כ בכל עיר יס ציהיכ אשכנזים המון עם שהולכין
להחפלי צצין סמנסות מעריצ ומנדילין צציהיכ ואע"פ
שהקדים היחיד צציתו להחפלי ציחידות והצדיל
צחפלה ואף צכס צמסירות כל עוד שלא הסלימו ישראל
הקדרים של הקדושה ואחא קדוש העושי מלאכה צמסירות
כזה אף שהצדיל וקצנל עליו כל הקללות אלו סנוקלין
אוחו שלא הי' לו למחר להצדיל צמסירות כל כך והי' לו
להסיק על הסצת זהו כוונת הזוהר ואין חולק עליו
צזה ואח"כ מוקיים דלאו יאות לאדלקא טורח עד
דמנדילי ישראל צללותח ומנדילי על כסא צצין דעד ההוא
זמנא סצנתח הוא וקדושה סצת סליע ענכא היינו אף
סמנסין עד אחר קדושה דקדרח לא יאות לומר צין
קדוש לחול ולעשות מלאכה אלא יצדיל צחפלה ועל
הכוס והוא מלוה גמורה ואין עליו קללות מן חייבי
גיהנם אצל עושה מלאכה עד לא סליעו ישראל קדושה
דקדרח אע"פ שהצדיל צחפלה ועל הכוס וקלין אוחו
דברים לטורח דגיהנם לאדלקא צמסירות קודם הזמן
ואס הוא מוקיף על הסצת ומנסין מנדילין אוחו
צצרכס וצזה לא חלק צדמיונות סקרים וצסגעון
וצעורין וצמנסון לצב לדבר חושה ודברי סקר וכזב
ולא תסתגע ומנחית עייכך אשר תראה צאור הזוהר
כי כל דברי הזוהר אין צהס נפחל ולא דבר אחד קטן
סיחלוק על גמורח והפוסקים אצל אין אחריות כל
הפוסקים עליו וצודאי אוחן חלק מן הפוסקים
הקדושים ספוסקין לעתים רחוקים היפך דברי הזוהר סס
הקדושים לא ראו דברי הזוהר ואלו ראו היו מתחצקין
צעפר רגליו לצעל דעחן מדעת הזוהר הקדוש ולא היו
מדברים צעזות לומר כמו חקיד הידוע וע"י צחסוצת
הציח כל המענער על דברי זוהר לריכין לחוס סמנח

מין ואפקורים הוא וצמנח לריכין להקדים ונעע וסורש
הסתלסלות הזוהר ור"מ כדי להוליא מלצ דצרו הכ"ל
כי אף סהיס לדיק וחקיד וחכס מוהיר ומנחל סיס
וכתב על הזוהר מרורית אף סצלדקתו הגדולה וחקידתו
אמיתות סהיס חקיד ולדיק גמור מנחצ מחד ומנשק
דברי הזוהר ולפענוים גבר הנהירות וכתב דברים
ראוים לצריפה וליקוד חס על כן צהכרח להקדים
הקדמות קטנה כי רשצ"י חיצר הזוהר עם חלמיריו
הקדושים ולוה לחס לכחוצ כל דצרו צספר להניח
צרכס אל דור האחרון ורצ סיס הכותב אלל רשצ"י
והוא ר' אבנא הכזכר צזוהר והוא כתב כל הזוהר
וסחידרות דרשות דרשות ורשצ"י גזר עליו סגיגלה עם
הספר הזה לצבל גוזרנח דצאורייתח דא יגלון לצבל
ציני חצרייח וח"ו דחנענכו אלא צצין דמלין חחגלין
צינייחו כל כך יגלון צין חצרייח וילפין חינון אורחין
ואחכסיין מלין צבויהו דהא מלין לא חחגלין אלא
ציננח דהא קצ"ה אסחכס עונכא ע"ס ורצ גלה ציני
חצרייח דצבל עם ספר הזוהר והיס מלוי אלל ראשי
יסיצות סצצבל צאחכסיא ולא כיחנו להעתיק אלא
לחיה גלון וראש עולם והגאונים כינו סמו מדרש יסי
אור ויס סכינו אוחו מדרשו של רשצ"י וכסעתייין
צספרי הגאונים הקדמונים תראה העתק אות צאות כמזה
ענינים ומספר הזוהר צספר רצ מנחיל הנחון ורצ הסי
וצעל ספר הקנה מציח דברי הזוהר אות צאות רבי אבנא
פתח ע"ס וצעל צרית מנחמה מציחו ויס סס ע"ס
כאשר העיד הגלון אצולאי סראה צ"מ כח"י ספר ח'י
הערוך וצפרע צדברי רס"י יס הרצת ענינים כמנזים
סחינס צקוס ומקוס אלא סראה אוחו ציסיצה צספר
הזוהר והרמז"ס כמזה פסקי הלכות שלא לקח אותס
אלא ומספר הזוהר סראה אוחו ולמד צו כגון דהלכות
הכרות צערצ וצצקר על המנורה וצענין צרכת ססס
צסס אדכי וכן כמזה דברים למנחות סלקח אוחו ומספר
הזוהר אלא סהיו מכסין ומעלימין הרצת ספר הזוהר
כמו סלוה רשצ"י לרצ הכותב והרמזין העיד על עלמו
סלא זכה לראוחו צהקדמות צענין ואחא חחזה וכסנחדלרל
יסיצות צבל לגמרי וגלה ישראל מענר לענר כחגלה
ספר הזה הזוהר הקדוש לכל העולם ואל תסגיח כלל
צדברי כזב וסקר והיחול של עזרים האדומי לר סלורר
וסל הכזנן והסקרן הגדול סה"ק : וספר הזוהר סיס
ציד יסיצות הגאונים צהסחר וצסעלס גדול ולא כחמו
לעיין צו אלא למי סצדקו אחרץ קדוש יאמר לו ועמוד
חיס אחד קדוש צזמן הגאונים אשר קידס ועיחר אח
עלמו כמללח אלסים והיס צו כסמות משה רצינו ססוח
מגולבל צכל דור כמנחיר צלקית ואחחנן ויחענר ח'י
צכל דור ודור צא משה וצכל דור ודור ילערך לרצ
סילמד

צילמד לו תורה ואלהיו צא ומלמד לו תורה ומתחלה
אלם יהיה לא יפתח פיו ולא ישיג כלל ואלהיו מאיר לו
בהעלם ואח"כ יעלה צפיו סתיה כוצעין דברי תורה
מן רצו כמעין רזי וסודי התורה ונגלות התורה ולורת
אלהיו מאיר לפניו ואח"כ יעלה יותר וידבר עמו אלהיו
צגילוי פצ"פ כאשר ידבר א"ש אל רעהו ועליו כאשר
הנה יסביל עברי ירום וכשא ואח"כ גבור ואח"כ מאד
סתיה כמו אדם קודם החטא וזה המדרגה עליונה
ישיג בזכות מה שנעצר עליו כאשר שמונו עליך רבים
ונשמת מאיש זה עשה ונראה חלור קהיה פניו מקרין
באור אצל צאלו הדורות צא באחד העם ויהן את רשעים
קצרו ועם פושעים נמנה קודצרין עליו קרה ומצין אותו
ורשעי ערב רב אינון קיימין רישין על עונא והוא ציניהם
בקרב ערב רב שדין יהודאין ואז כאשר עליו והסתתתי
פני מהם והיה לאכול ומלאהו רעות רצות ולרות לשון
יחיד דקאי על משה רבינו על כל הרעה אשר עשה
טקיצל הערב רב וכעת הם נושכים אותו והוא מלדיק
הדין על עלמו על כי אין אלהי בקרבו לייחד כמו שנפשו
חשקה למדרגה קהיה רגיל צה והלדיק הזה שיש צו
נשמת משה צהיות שהרצה קדושות מוכיכת צו ויורע
שהוא נשמה גלגולו יקח האדם עלומה וידבוק במחשבתו
ציחודים נפש נכנס ציחוד יאהדונה רוח צרות יאהלוהים
נשמה נכנסה ציחוד יאהה ויהה כנוצאר ציחודים ואז
יתגלה לו האלה נפלאה על נפשו כמו קרגיל היה
מוקדם וע"י זה יתחדש צריה חדשה מונע ויוכל לקצול
חרעות והלרות קל ערב רב עם הראש"ם שלהם שדין
יהודאין והגאון הקדוש קהיה צו נשמת משה למד ספר
הזהר בקדושה עלומה עד שזכה שכתגלה לו אלהיו
פנים צפנים וגם רצ"י עם כל החצרייה נתגלו לו
פנים צפנים ולמדו עמו רזין דאורייתא והגאון הזה
סידר ספר הזהר על הפרשיות שבתורה כסדרן וחדר
ספר הנלות וקרא אותו צס רעיה מהימנא וספר
הקדוש הזה עמוק עמוק לא ישיג צו אדם אלא מי שיש
לו מדרגות קלו ודבריו הם רזין פליאין כאשר מוצא
אותם לפעמים מן האר"י ומאמר אחד קלת מוננו
רואין מנעו כונה עניקין דבריו עד אין סיעור וערך
וקוף ואל תתמה על זה שהרי צימיו זכה מן האר"י
למדרגות גילוי אלהיו פצ"פ וגילוי נשמות קדושות
שכתגלו אלו צכל עת וכן מן הריצ"ש עוב היה לו כל
מדרגות האר"י ויותר ומה זה תתמה אחי אם נמלא
כוותם צימי גאונים הקדושים וזה דבר צרור מוצא
הרצה ומוכח שהדיא נספר הקדוש ר"מ שהוא היה א"ש
לדיק חי צעוה"ז נשמות משה רבינו ורש"י וכל
החצרייה נתגלו אלו ואצא מנע רחיות כולין מן
המקדים צוהר נשא ר"מ ורשעים צחשך ידמו ערב רב

יא

אמר אלהיו רעיה מהימנא הא שעתא איהי לקלקא
לעילא דהא צגיך אנה צעי לקלקא דיהיב לי קצ"ה רשו
לחתגליא לך צצית האקורים דליך בקצורה דליך ויתן את
רשעים קצרו ולמעצד עמוך עיבו דאנת מחולל צמוצין
דעמא מחולל מפשעטו אמר ליה רעיה מהימנא לאלהיו
באומאה עלך צשומא דיהוה לא תאחר צכל יכולתך דהא
אנה צלערי קגי ויפן כה וכה וירא כי אין א"ש לדיק
עוזר לי לאפקא לי מהאי לערא צהאי קצורה דאחמור
עלי ויתן את רשעים קצרו (כמו ספירש מן האר"י
דקאי על שמוגלגל צדור ערב רב לק"ת ואחמור) ואני
חשיב צעיניהו צין ערב רב רשעיה צכלב עת דקרת
דכמות סופרים תקרה צינייהו צכל קרתא וקרתא וצכל
אמר דישאל מפוזרין ואחמורו אינון ערב רב רעין על
ישאל עאלא דקצ"ה ולית לון יכולת למעצד עיבו עם
ח"מ ואכסי חיל ויראו מהא (כי תומכין לרעיה סקר קל
ערב רב) ומחרימין ערב רב דלא יאה תקימו לנפילו
דילהין וכל חכמים ואכסי חיל ויראי מהא צלערא
וצדוקא ציגונא חשיצין צכלבים ואינון ערב רב עתירין
צצות צלא לערא היו לריה לראש באומאה עלך אלהיו
זמנא חכינא צחי יהוה לצאות יושב הכרזים דכל אלין
מלין לא יפלטו מפומך למללא צהון קמי קצ"ה ולאחמור
דוחקא דילי כך האירסא צכל ספרי זוהר היסנים דוחקא
דילי וחדשים מקרוב צאו עשו שלא כהוגן והגיהו כונה
דברים שלא כהוגן וכן צכאן הגיהו דילהון וכל רואה
המשך מאמר זה יראה קר"מ היה נשמת משה כא"ש
לדיק גאון והוא הנמצא ספר ר"מ ולא משה רבינו המונד
צג"ע שצעליונים אין א"ש מתקרב אלו לצד אהרן הכהן
וצפ"י משפטים סינו גירסא יסינה מניסרות וכל רואיו
יראו שסקר צימיונים הגו צרות הקסם על חכם ואלו
המדפסים עתירים ליתן הדין שהגיהו שלא כהוגן יע"ש
קיי"ו ע"צ דאחון צהאי עלמא דלית לבון קליפין ועורין
אית לבון רשו לאסתכלא צצני עלמא וצני עלמא לית לון
רשו לאסתכלא צכו וצגין דא עלייכו אמור דאחון חין
ועלמא דילכון עולם החיים אצל עלמא שפלה דא עולם
הנחיים כל אלהות דעלמא דא מנלעדי הסם כולם מתים
אמר ליה ר' שמועון רעיה מהימנא עם כל דא דאנת לא
יכול לאסתכלא צצני עלמא דאחי צעיינן ולא צמלאכיא
כ"ש בקצ"ה ובשכינתיה אצל צעין הסכל דליך את חזי
צכלא צצני עלמא דאחי וצמלאכין ובקצ"ה ושכינתא
דסחרין לך ולצי ראה חכמה ודעת ע"ש שמואלך עד
דמוקיים ורעיה מהימנא מאן דבלאו האי צלציה יחיר
חזי מן נציא כל שכן ומחשבתא דליך דלית לה סוף וצה
תסתכל בהסוף דלית ליה סוף מה דלא הוה לך רשו
צקדמיתא לאסתכלא צעיינן ופני לא יראו (היינו
צצעיני הסכל משיג יותר דחכם עדיף מנציא) אלין עפשי
עולם

עולם דלגא חיות וחתין וקומין בקליפין חבל לבדך
 רעיה מהימנא לחו חיות חשיבין כלום ולא מפסיקין בידך
 לבין קציה וסכינחא וכל זכי עלמא דחתי ומלאכין דקצ"ה
 דהכ' ייעול לבדך בחיטון חלוקין דעיינין ואודיין וטוקצי
 חוטמא ופומא למלכא דיעול באחכסיה למללא עם צריה
 ע"ש חפלי שגל ראה מאורות וימיו יראה סרינו היה
 איש לדיק חי בעוה"י משיג השגות כדרך הקדושים אשר
 בארץ כידוע דאל"כ משבח לנשה רביט של מעלה שאינו
 כעפשי עולם קומין אלא שהספיל עלמו שגלובש בקליפין
 וחסיד לו ר"ש שרואה יותר ואין מפריד בינו לבין קצ"ה
 והנה הגאון הקדוש ר"מ סידר כל דברי הזהר ולקח
 כמה מאמרי זהר ועשה מוטו הקדמה לספר הזה הקדוש
 וספר התיקונים חיברו רש"י צמורה שבעין אגפין והיו
 בקיבור ואח"כ עם רש"י צימד עשה לו הקדמה וסידר
 בו כמה מאמרי הזהר והוסיף דרושים וכן דיליה עם
 התגלות רש"י הלוא תראה מאמר בתק"ח וכן בכל
 הזהר קורא ר"מ לספר הזהר חיבורא קדמאם הב רשו
 לכל מאן דאדבר נספרא דא דאיהו ספר הזהר ואיהי

זהר דנחיר בלב רעיה מהימנא והב רשו בחילא דשומך
 לאזדמנא מיד כהרף עין לגלגל כל חד ולין גביזין בהאי
 חיבורא קום אליהו לא תחשב לבטל רשו ומקבה"י
 לנחתא ותתעורר בכל שמהן דקצ"ה לנחתא בהא חבורא
 לגלגל ציה רזין עמירין ויקומין עומך אליהו צו"כא
 קדישא וסית חבורי דאחכסיו בקדמיתא בהאי זהר
 יקומין לחדשא ציה ולין כד בקדמיתא ע"ש ויש ראיות
 לנחות ממש שנחבר ר"מ היה לדיק קדוש חי בעוה"י
 נשמת משה רבינו ואליה נתגלה אליהו ולש"י וסית
 חבורי דאידרא כולם נתגלו אליו ועל פיהם חיבר חיבור
 השני על המלות נוסף על הזהר רעיה מהימנא ובה
 יסתחם פי דברי הלר הלורר עזריה אדומי ודברי הסקנן
 והכזנן שה"ק דדברי הוללות וסגנונות שנחבר הזהר
 היה רש"י בדור אחרון וכדומה וכן הדמויות כוזבת
 וסגנון ועורן ומנהגן לבד וכל דברי חכמים קיימים
 ואחד אחד אסוד צייחא על דברי קושית של הגל שהרבה
 להקשות גאון יעקב זכרוננו לחיי עולם הבא :

סליק פירוש הקדמה בשנת ו'שנב על הבאר באר מים חיים

⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘